

ELLENZÉK

A MISKOLCI FÜGGETLENSÉGI ÉS NEGYVENNYOLCAS PÁRT HIVATALOS KÖZLÖNYE.

Előfizetési árak:
 Helyben: Egész évre 10 K Fél évre 5 „ Negyed évre 2:50 „
 Vidékre: Egész évre 12 K Fél évre 6 „ Negyed évre 3 „
 Egyes szám ára 8 fill. Kapható minden hírlapelírásitónál.

Felelős szerkesztő:
FRANK ZOLTÁN
 Laptulajdonos:
SZELÉNYI LAJOS.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
 Széchenyi-utca 36. SZELÉNYI és TÁRSA nyomdája
 A lap megjelen minden kedd, csütörtök és szombaton.

Egyszakadás, földindulás . . .

Miskolc, augusztus 27.

(fz.) Valamikor szinte félelmetes gyönyörűséget okozott a gyermekkori fantáziámat messze felülmúló színes mese, mikor a szegény ember a medve morgásának utánzásával és rettentő „mülármával“ egy egész farka éhes és a házatáján prédára leső ragadozót riasztott el, akik hanyat-homlok rohanva, kiáltozták egymásnak: „Egyszakadás, földindulás! Szaladj te is pajtás! Szaladj te is pajtás!“

És futottak . . .

És sokszor azt véli az ember, hogy ezek a dolgok igazán csak a gyermekkori szórakoztatására kieszt és a férfikor számára soha többé vissza nem térő — mesék!

Pedig dehogy is. Egyszakadás, földindulással rémitgetnek, vagy azzal rémitgetni megpróbálják még ma is az emberek az embereket, még a legkomiszabb társadalmi politikai és államéleti dolgok, ügyek és viszonyok közepett is.

Szóval soha, még a férfikorra se fogy ki, az emberek hiszékenységre számító meseköltés.

Nem fogyott ki a multban és nem fog ki fogyni a jövőben sem soha!

Am jó szerencse, hogy nem a tömegsírásra és tömegnevetésre, avagy tömeghiszékenységre berendezkedett embermassza irányítja a világot, hanem a „kisebbségi“ fél ugyan, de amely mégis az erősebb fél — agyra, gondolkodásra és ítélkezésre is egyaránt!

És jól is van ez így.

Hiszen tagadhatatlan, hogy egyszakadás és földindulás van most e világon mindenfelé.

A földgyomrában az elemek, a föld felszínén pedig az emberi lelkek háborognak folyton-folyvást.

San-Francisco, Valparaiso, Santiágo romba dől, Oroszország forrong és se vége se hossza az uralkodók (inkább is uralom) elleni örökös és állandó anarchista összeküvéseknek, nem is számítván hozzá a még számos és szelidebb árnyalatu társadalmi és politikai irányzatok mozgalmát az egész föld kerekességén.

De minek mennék mi e miatt oly távolra, hiszen hazánk szűkebb határai között is folyton-folyvást dul az „egyszakadás, földindulás“ rémitést keltő meséje és furfangja.

Furfangjával boldogulni a néhai örökgyalázzal letört haladók és a hazafiúi lelkiismeretlenség tultengésében tobzódt darabontok és környezete szeretne

ujból felszínre kerülni, a legképtelenebb és legszemérmetlenebb politikai és kormányzási „egyszakadást és földindulást“ hirdelve, minden alkalomból, ha ugyanis volna, aki azt ezeknek az „adósságokból“ kiváltott „alakoknak“ még valaha csak valami hitelt is nyujtana, üvöltésük igazságát és jó szándékát illetőleg.

És bár természetellenes is még ez az állapot is, ismerve e Kristóffy-Vérszi-féle kreaturákat, munkájukat mégis természetesnek — jellemükkel (!?) ugyanis meggyezőnek — kell, bár undorodva, tartanunk.

De ezeknek az undokoknak üvöltésénél sokkalta nagyobb baj, sőt fájdalmas látni azt, miként lát „egyszakadást és földindulást“ a jelen kormányzási és 48-as országgyűlési függetlenségi pártéletben — hiszszük, jóhiszeműen, de vérmérséklete szerint — egy-egy, a párthoz tartozó vezéralakja is politikai életünk, mint a más különben derék Lengyel Zoltán dr. országgyűlési képviselő és (kit előbb is kellett volna említenünk) Mocsáry Lajos, volt orsz. képv. s vármegyénk 48-as függetlenségi pártjának nagytudású és fölötte érdemes multu díszelnöke.

Sajnáljuk, de mi nem látjuk olyan zord és kietlennek a jelen állapotokat, mint ezt a máskülönb minden tekintetben érdemes és elvhű két férfiú hinni akarja és látni véli.

Dr. Lengyel Zoltánt talán tiszteletre méltó hevület, Mocsáry Lajost pedig a legmesszebbmenő és önzéstelen, sőt lelkes idealizmusa szólaltatja meg minden bizonynyal, amikor azt mondja, hogy: „valamit tenni kell!“

Bocsánat, általunk fölötte tisztelt és nagyrabecsült Uraim!

Valamit tenni kell! — mondják önk — mert hisz a jelen, a mostani viszonyoknak, szinte előreláthatóan, biztos fuzió a — látszata!

„Valamit tenni kell!“ Ugyan kérem, emlékezzünk csak vissza a nagyon is közel multra; hát nem tettünk-e meg sokkal többet, mint egy kis „valamit“, hát nem mentünk-e el a legvégsőig, odáig, hogy nemzeti követeléseink egész biztos diadalát szinte joggal vártuk már, amikor — soha több „mindenre“ vállalkozó gazember nem akadt, mint akkor, amikor egyuttala nemzet legnagyobb része is sokrendű önérdkeinek féltésétől eltelt — a „várakozási állomány“ kényelmes hátterébe vonult.

Felettünk pedig dult a politikai dög-vész és nyers erőszak! . . .

„Valamit tenni kell!“ Helyes. Valljuk mi is mindhalálig. Hanem a közelmúltak

tanulságai szerint egyelőre, de hát „mit“ és „kivel?“ kérdjük teljes és szerény tisztelettel.

Nincs hát, dehogy is van egyszakadás és földindulás!

Csak a viszonyok kényszerűsége szerinti berendezkedés ez a mai állapot a jövőre!

Arra a jövőre, amelyhez minden ember és minden nemzet is sulyos, kétséges és nehéz viszonyok között egyaránt bizva kapaszkodik s ahhoz reménykedve ragaszkodik is.

Egy rettenetes s szinte előre képzelhetetlen helyzetet már eltakarított a mai kormány, ószre sok — főleg belügyi — üdvös reformjavaslatot fog a Ház elé terjeszteni.

Am várjuk be hát idejét ennek az időnek, amikor, ha lesz „mit“, hát jogosan kritizálhatunk is és egyuttal egyelőre és ezenkívül nyugodjunk belé abba is, hogy a jelen kormány Kossuthja és Apponyija nagy önmegtágadás és aldozatok árán, de lekötötték magukat az egész kormánynyal együtt és jól ismert feltételek mellett, mert „másképp“ nem lehetett az elmúlt kormányzási és politikai dögvést megszüntetni, elpusztítani.

Am el fog telni annak az ideje is s az idő a legjobb orvos, tanácsadó és alkalomszerző is.

És ha majd akkor jogos okot táplálhatnánk, hogy a jövődök „előnyös alkalmát“ a mi becsületes vezéreink ki nem használták volna, vagy éppenséggel az veszélyünkre és kárunkra válott kezükben, ám akkor tessék majd: „egyszakadást és földindulást“ kiáltani!!

De addig! „Valamit tenni kell!“ El-hisszük, tudjuk azt mi is; de „mit!“?

Könnyű azt ám kimondani . . .

— **Kinevezés.** Tóth Jánost, a képviselőház háznagyát — mint a hivatalos lap közli — őfelsége kultuszminiszteri állam titkárá nevezte ki. Tóth hosszú idő óta alelnöke a függetlenségi pártnak s a híres téli választás óta, mely a szabadelvű pártnak sirját megásta, háznagya a képviselőháznak. E tisztéről kinevezése folytán természetesen lemond. Utódaul Leszkay Gyulát emlegetik.

— **Megyei közgyűlés.** Borsodvármegye törvényhatósága — mint értesülünk — szeptember 12-én tartja rendes évnegyedes közgyűlését a megyeháza nagytermében. A közgyűlés tárgysorozatának főbb pontjai a következők: A vármegye alispánjának évnegyedes jelentése a lefolyt időszak közigazgatási menetéről és nevezetesebb eseményeiről. — Az üresedésben levő II od osztályu aljegyzői állásnak választás utján leendő betöltése. — Elhalálozás folytán

megüresedett három kórházi bizottsági tagsági helynek választás utján való betöltése. — Az adófelszámolási bizottságba Kaffka Ignác rendes tag helyébe egy bizottsági rendes tag választása. — Szabó Béla sajtóvárosi lakos th. bizottsági tagságról való lemondása. — Alispáni jelentés az 1906. évi fősorozások polgári elnökeinek és orvosainak kiküldetése tárgyában. — A vármegye közigazgatási és gyámhatósági szükségleteiről, valamint az ezek fedezésére szolgáló jövedelmekről az 1907. évre összeállított költségvetés. — Jásznagykunszolnokvármegye közönségének átirata a sorhadi szolgálatokat kitöltő vagyontalan katonák anyagi segélyben való részesítése. — Kassa szab. kir. város átirata Borsodvármegye közönségének 473—kgy. — 5454—ai. 906. sz. átiratára, a jelenleg Bécsben székelő cs. és kir. katonai földrajzi intézetnek kettéválasztása és Budapestén egy m. kir. katonai földrajzi intézetnek felállítása tárgyában. — Alispáni jelentése a miskolc—diósgyőri vasút h. é. vasút törzsrészevényeire megszavazott 25 000 korona kifizetése tárgyában. — A törvényhatósági bizottság által kiküldött bizottságnak jelentése a boldvavölgyi h. é. vasút szendrő—rudobányai szárnyvonal kiépítésének segélyezése tárgyában. — Ugyanannak jelentése a boldvavölgyi h. é. vasút szendrő—pusztakirálykut—krasznikvajdai szárnyvonalai kiépítésének segélyezése tárgyában.

A kiegyezés revíziója.

Írta: Szegő Ernő.

I.

Nincs szebb és hálátlanabb feladat, mint magyar közjogásznak lenni. Főnséges hivatás, lélekemelő gyönyörűség belemélyedni az ezeréves magyar állam alkotmányjogának buvártába, megismerni ezt a sajátos, hatalmas épületet, melynek falain, bástyáin talán finom, modern, művészi cifrázatot nem is találunk, de lelünk valami kimondhatatlan csodát: tölti el, jól tudván, hogy e falakon századok zsarnoksága tört meg; szívünk földobog, mert hisz létünket e megvitatlan várnak köszönhetjük, mely ezernyi zsoldos hadnál jobban biztosítja a független magyar állam fennmaradását.

Gunyoljátok, csak gunyoljátok a magyar közjogászokat, ti „moderneket“, kicsinyeljétek még jobban a „papirosalkotmányt“. Mi ezzel nem törődünk. Előttünk egy szent eszményi cél lebeg. Bennünket a nagy munkában nem rettent meg senki és semmi. A gunyosan mosolygók, akik a magyar alkotmányt kártyavárnak mondják, persze nem gondolnak arra, hogy akkor annál inkább van szükség megfeszített munkára. . . . Persze, kényelmesebb mosolyogni, mint dolgozni.

A letolyt nemzeti küzdelem tanulságai fájdalmasak ugyan, de szükségesegek. Ugy érezzük magunkat, mint a beteg, aki tudatára ébredt annak, hogy a szervezetét, emésztő titkos fekélyt mindenáron és haladéktalanul ki kell irtani, mert különben a pusztító kór megmérgezi a vért, előli az idegeket, elsorvasztja az agyvelőt s megbénítja a szív izmait.

Elő hát az operateur finom késével! Hasson a vágás a csontig, a velőig, csak a beteg ismét talpraálljon; induljon egészséges pezsgésnek vére, feszüljenek ismét karjának izmai, hogy bizton megállja helyét a létért folytatott küzdelem közepette.

Sokat tanultunk. Megértük azt, hogy magyar honvédséggel kergették szét a magyar parlamentet s megértünk még többet is. . . . De vessünk fátyolt a múltakra! (Hisz ugyis oly gyakran kell ezt cselekednünk!) Munkára fel, alkossunk, tatarozzunk! Törhetetlenül követeljük az intézményes alkotmánybiztosítókat, alkotmányjogunknak modern, nemzeti alapon való kiépítését.

§ E nagy munkának méltó betetőzése, koronája lenne a kiegyezés revíziója, melyet úgy magyar, mint osztrák részről ujabban mind erélyesebben sürgetnek.

A 67-es alkotásnak kétségkívül megvannak a maga hibái, fogyatékoságai. Nagyon jól tudjuk, hogy a válság elmérgesedéséhez nagy mértékben hozzájárul a törvény rendkívül homályos intézkedése a katonai kérdésben és egy, a magyar törvényvel szórul-szóra egyező osztrák törvény hiánya. Egy paradoxonnal élve, a kiegyezés revíziójának szüksége tulajdonképpen abban rejlik, hogy kiegyezési törvényünk nincs. Nálunk a törvényhozás ugyan megalkotta az 1867. XII-ik t.-cikket, sőt a törvény 69. §-ában ünnepélyesen deklarálta azon elv, hogy a törvények a közös ügyek kezelési módjára vonatkozó rendeletei csak akkor fognak életbe lépni, mikor azok tartalmához ő felségének a magyar koronához nem tartozó országai részéről is alkotmányosan hozzájárultak. . . . De mit ér ez, ha a törvény rendelkezése írott malaszt s a tiltakozó szó elhal a pusztában? . . .

Maga gróf Tisza István is elismerte 1903. nov. 21-én tartott beszédében, hogy magyar-osztrák kiegyezési törvényről beszélni helytelen, mert ilyen törvény nincs, ellenben van egy-egy különböző időben létrejött és tartalmukat tekintve is lényegesen különböző magyar és osztrák törvény, melyek azonban mégis úgy rendelkeznek, hogy lehetséges a közös ügyeknek a paritás alapján való kezelése.

No hát ez tovább így nem maradhat. A dolog ugyancsak a körünkre égett. Egy becsületesen érző ember előtt sem lehet közömbös azon mozgalom, mely a kiegyezés revízióját, helyesebben: megalkotását tüzte zászlajára, már csak azért sem, mert e munkával önmagától megsemmisülne a mindkét nemzet erejét emésztő örökös torzalkodások tüzfészske, nem is említve, hogy a nemzetközi viszonyok szabatos és becsületesen rendezése a Nyugat közjogásza előtt elsőrendű követelmény, még teljesen jelentéktelen ügyekben is.

Mért nem cselekedtünk előbb? Hisz a fentebb idézett 69. §. elvitázhatalan jogot adott nekünk annak követelésére, hogy az osztrák törvényhozás a magyar 1867. XII. t.-cikket nemzetközi szerződésnek tekintve a magyar állam (illetve a magyar országgyűlés és a magyar király) és az akkor még abszolút hatalommal rendelkező osztrák császár közt incorporatio utalással éljen, azt törvénybe iktassa. Nem cselekedtünk semmit. Türtük nyugodtan, hogy létrejőjön a „Gesamtmönarchie“ eszméjét magába foglaló, a „paritás“ nagy elvéről mit sem tudó 1867. dec. 21-iki osztrák törvény. Nagy bűn, nagy mulasztás volt az annak idején, az illetékes körök figyelmét fel nem hívni arra, hogy ime: az osztrák törvényhozás (tehát az osztrák országgyűlés és az osztrák császár) létrehozott egy oly törvényt, mely épenséggel nem egyező az 1867. XII. t.-cikkkel, melynek mint szerződésnek megkötéséhez az osztrák császár hozzájárult s melyet mint magyar törvényt, királyi minőségében szentesített.

Az 1867. XII. t.-c. jogi mivoltát illetőleg eltérőek a nézetek. Kmetty és Kalmár „egyszerű törvénynek“, Concha, Nagy Ernő, Balogh Arthur nemzetközi szerződésnek tekintik. Ferdinandy inkább középállást foglal el.

Mi alapos mérlegelés után a következő meghatározáshoz jutottunk. Az 1867. XII. t.-cikk oly belső alkotmányjogi elemeket is tartalmazó, az abszolutisztikus Ausztriával kötött, de az alkotmányos osztrák állam által be nem cikkelyezett nemzetközi szerződés, melynek

teljes érvényesítésére és a nemzetközi jogsérelem megtorlására a magyar állam a pragmatika sanctióból kifolyó s tényleg fenálló viszonyunknál fogva, mindmáig lépéseket nem tett.

(Folyt. köv.)

Az ev. egyházkerület közgyűlése.

A tiszai ev. egyházkerület csütörtökön, f. hó 23-án tartotta rendes évi közgyűlését Barlangligeten, Zelenka Pál püspök és Szentiványi Árpád elnökletével.

Szentiványi Árpád hatásos megnyitó beszédében a felekezetek teljes egyenlőségéért szállott sikra s megemlékezett a kormány nemes törekvéseiről az 1848. évi XX. tc. végrehajtása iránt. A püspöki jelentés tudomásul vétele után a közgyűlés Radvánszky Béláné bárónének részvétét fejezte ki férje elhunytá felett.

Az elnöki előterjesztések során köszönetet szavazott a közgyűlés Gyürki Pál és Markó Sándor főjegyzőknek. Kerületi tanácsjegyzőkül megválasztották Geduly Henrik és Zelenka Lajos dr., új törvényszéki bírakul Nemes Károly, Korbély Géza, Szántó Gyula és Mikler Károly, pénztárosul Köbecher és Laczó, ellenőrül Bumsch Béla.

A tárgysorozat pontjai közül legnevezetesebb az 1848. XX. iránt való állásfoglalás volt. Elhatározta a közgyűlés, hogy az 1848. XX. tc. végrehajtása tárgyában Szentiványi Árpád felügyelő álláspontjához csatlakozik, de egyuttal erőteljesen ragaszkodik a törvény pénzügyi rendelkezéseinek megvalósításához, a közös protestáns bizottság memoranduma és a brassói és a hegyaljai egyházmegyék indítványa értelmében:

Thököly hamvainak a késmárki templomban leendő ünnepies elhelyezése alkalmából alakított küldöttségbe Szentiványi Árpád felügyelő és Zelenka Pál püspök vezetése alatt Radvány István, Münnich Kálmán, Bánó Árpád, dr. Meskó László, Szontágh Andor, Hevessy Bertalan, dr. Zelenka Lajos, Hámos László, Schmidt Gyula, ifj. Szentiványi József és Bánó Dzsó világiak, valamint terri Györky-Weber, Materny és Székely főesperesek:

egyetemes egyházi közgyűlésre tagokul kiküldték Szontágh Pál, Radvány István, Lavotta Kornél, Münnich Kálmán, Meskó László, Bánó Árpád és Kulmann János világiakat és Materny, Székely, Hajdu, Geduly, Liskay, Bohus és Simkovits egyháziakat.

A dijnokokról.

Miskolc, 1906 augusztus 27.

(z) Nézzünk szét az országban s látjuk, mily szomorú viszonyok uralkodnak nálunk minden téren. Egy-két olyan hivatal van, melynek dotációja némileg arányban áll a teljesített munkával, azt is a protekciósook lepik el, a nemrég letűnt korrupció időszak maradványai.

Sokáig türték megadással, némán sanyarúságukat rejtgetve hivatalnokaink, bizva a jó szerencsében, bizva abban, hogy felsőbbsegek előbb-utóbb észreveszik nyomorult helyzetüket s majd csak megessik a szívük rajtuk (a jó szívűségét fényesen dokumentálta Arad megye eleki járásának főszolgabírája azon eljárásával, hogy felvette ugyan dijnokának szerény járandóságát, de nem fizette azt ki, hanem a maga céljaira fordította! Szedő!) és segitenek helyzetükön.

Mikor a tisztviselők eddig érvényben volt illetményszabályzatát összeállították, könnyeb-

bek voltak a megélhetési viszonyok. A kenyér, a hus nem volt patikai cikk, a lakásért nem kellett mesébe illő magasságu árakat fizetni. Mégis nehéz volt megélni a megszabott fizetésből akkor is, hogyné volna nehéz megélni ugyanabból most, évtizedek múlva.

Hosszas és hiábavaló várakozás után a tisztviselők — előbb egyik, aztán másik hivatalág — rájöttek arra a tapasztalatra, hogy: néma gyermeknek anyja sem érheti szavát. Megmozdultak, tömörültek, szóba, írásba foglalták követelésüket, melyeket felsőbbbségükkel szemben, tiszteletteljesen bár, de határozottan érvényesíteni akartak.

Imitt-amott sikerült is valamit elérniök. Hol és mennyit, nem tartozik ide. Szervezkedésük folyik. Csak pár napja alakult meg egy hatalmas szervezet: az Országos Tisztviselő Szövetség.

De a tisztviselői karnak vannak mostoha gyermekei is: a dijnokok. Ha a tisztviselők helyzete nyomasztó, a dijnokokét egyenesen kétségbe ejtőnek kell mondanunk. Ma is, mint évtizedek előtt, a dijnokok száza állanak állami szolgálatban 80 kr., mond: egy korona hatvan fillér napidijért. Egy jóra való napszámos ember, favágó, utcaseprő jobb dotációval bír. Alig van munkaág, hol az átlagos napibér alul volna a 2 koronán, sőt 2 korona 40 filléren, csak ezekre a szerencsétlenekre nem virrad.

A fővételük kvalifikációhoz van kötve, négy középiskolai osztály a megkívánt minimális előképzettség, bizonyos fokú jártassággal kell bírniök a kezük közt forgó ügydarabok jogi vonatkozásaiban, amennyiben a közönséggel is kell érintkezniök, megjelenésüknek is tekintélyt kölcsönözniök kell lennie, Uri ember módjára: kifogástalan, szalonképesen kell öltözködniök, míg a sokkal nagyobb napidijért dolgozó kőműves legénytől ilyesmit sem felesleges hatósága, sem a közönség nem vár.

Dolgozni pedig annyit kell érte, amennyit csak bír. Naponként 24 oldalt kell körmölöniök, átlag 28—30 sorával véve egy-egy oldalt, naponként — legtöbbször heyen — 8—12 és 2—5 kénytelenek raboskodni, mert az egyhuzamban 8—2 való hivatalozás nálunk — tisztelet a kivételnek — még csak a jövő zenéje. Merő időrablásképpen vezetniök kell a végzett munkát feltüntető munkakönyvet is s olykor-olykor minden külön dotálás nélkül, végezni teljes felelősség mellett szabadságon időző vagy másként elfoglalt felesleges hivatalos dolgát is.

Csendes nép volt a dijnokok serege eddig, most is, alighogy mozogni mernek, alig merik szájukat panaszszóra nyitni. Illő volna, hogy kormányunk észrevegye őket s javítson immár türelmetlen helyzetükön. Nem nagyok az igényeik ma sem, kevéssel beérik, tisztességes fizetést kérnek csak, amiből megélhetnek. Nyolcvan krajcár a mai viszonyok közt egy szerény ebédre is alig elegendő s az a szegény dijnokgyomor olykor a reggelit és a vacsorát is megkiváná.

Bizunk a kormányban, hogy e szegény páriáknak is pártját fogja s minél előbb kiszabadítja nyomasztó helyzetükből őket. Bizuk, hogy a kormányban megvan a szándék ezeket is emberré tenni, hiszen ez, amit legkevésbé kívánhatnak dijnokaink. Mai javadalmazásuk mellett nem voltak emberek ők, rabszolgák csak, kiknek gazdájuk könyörületből dobott egy-egy falatot, hogy éhen ne vesszenek, de csak azért, hogy legyen, ki az igát huzza tovább is. Itt az ideje, hogy másképp legyen már.

UJDONSÁGOK.

A nyék—mezőcsáti vasut. Fényes ünnepélyvel ülték meg Mezőcsáton, Lajos napján az első mozdony megérkezését. Nagy tömeg várta a csáti határban és lelkesedéssel éljeneztek a szépen fellobogozott locomobilt. Kubik Béla, a kerület országgyűlési képviselője ez alkalommal választói részére fényes vacsorát adott, melyen ötszáznál is többen jelentek meg. Ott voltak: Dr. Tarnay Gyula alispán, Kubik Gyula, Beniczky Aladár, Melczér Géza kir. kamarás, Szomjas Aladár, Papp István, Bottlik József, Deák Gyula, Dobozy Dániel, Rosenfeld Pál, Bodolay István és még számosan. Nagy hatást keltett Kubik Béla felköszöntője, ki Kossuth Lajos hervadhatatlan érdemeit méltatta és a függetlenségi eszme diadalára üritette poharát. Tarnay alispán a vasut tervezőjét és építőjét: Kubik Gyulát éltette. Bottlik József Kossuth Ferencet, Szentimrey József Kubik Bélát és Szomjas Aladárt, míg az alispánt dr. Fűrész Viktor ügyvéd köszöntötte fel. Kellemes meglepetésben részesítették a mezőcsáti hölgyek Kubik Gyula mérnököt. Gyurkó Józsefné urnő vezetése mellett díszes hölgyküldöttség üdvözölte és egy művészi kivitelei emléktárgyat adtak át. Kossuth Ferenc kereskedelemügyi minisztert Bottlik József indítványára lelkes hangú táviratban üdvözölték.

Halálozás. Katona József városunk polgára folyó hó 26-án elhunyt. Temetése f. hó 28-án délután 4 órakor lesz.

Apponyi Egerben. Apponyi Albert gróf közoktatásügyi miniszter szeptember 20-án a felsőmagyarországi vándortárlatoknak megnyitására Egerbe utazik. A fogadtatás részleteinek megállapítása végett szombaton e hó 25-én Egerben a város és megye részvételével értekezlet volt, mely a megnyitási ünnepek programját és megállapította.

Rákóczi hamvai Kassán. II. Rákóczi Ferenc és a többi bujdosók hamvait ez év októberében szállítják Kassára. A szent hamvak átvétele Rodostóban bizottságilag fog történi. A magyar kormány megbízásából Thaly Kálmán országgyűlési képviselő, az országos bizottság elnöke Mihalik József kir. tanácsost, a Kassai Múzeum igazgatóját kérte föl, hogy Rodostóba utazzék s jelen legyen a hamvak átvételénél. A kassai Dómban, amely hivatalos lesz magába fogadni e szent hamvakat, már régóta folyik a munka. A Szent Istvánról nevezett kriptában, amely a Dóm északi bejáratának közvetlen szomszédságában van, hetek óta dolgoznak a szarkofágok felállításán, amelyek közül eddig-élé kettő érkezett meg. Az egyik magába fogja rejteni II. Rákóczi Ferenc és édes anyja: Zrinyi Ilona hamvait, a másik Bercsényiét és a feleségeét. A többi hamvak befogadására három szarkofág készül, amelyek azonban még nem érkeztek Kassára.

Névmagyarosítás. Weisz Mór miskolci lakos családi nevének Vécsei-re kért átváltoztatását a belügyminiszter megengedte.

Dr. Németh Imre saját termésű, illetve szüretelésű tokaj—hegyaljai, szamorodni és asszu borai nyílt és zárt edényekben eladnak. **Raktár: Mátyás-király-utca II. sz.** (Egész nap nyitva.) **Pince: Bábonyi-sor 172. sz.** Köznapokon délután 5 órától. Vasár és ünnepnapokon d. e. 10 órától egész nap. **1 liter ára 44 és 50 kr.** Nehezebb asszu és különleges borok ára megegyezés szerint. Eladás hordókkal s nagyban is.

„ZSORNA“ névvel ellátott magyar gyártmányu nyakkendők gyári áron és nagy választékban Herskovits Mór és Tsa cégnél Széchenyi-utca 62. szám alatt kaphatók.

TANÜGY.

Tanügyi értesítés. Van szerencsém az érdekeltek szülőknek ismételve tudomásukra hozni, miszerint a javító-, felvételi- és tárgykülönbözeti vizsgálatok a polgári fiúiskolában auguszt. 29-én és 30-án, a magánvizsgálatok pedig 31-én tartatnak. A leányiskola javító-, felvételi- és tárgykülönbözeti vizsgáinak ideje pedig 31. napja. A javító vizsgára jogosultak a kifizőtt napokon osztályfőnöküknél jelentkezzenek. — Tárgykülönbözeti és felvételi vizsgák a megjelölt napokon kívül a beiratási napokon is tartatnak ugyan, elsőbbséggel azonban a felvételeire, azok bírnak, akik ezen vizsgákat a kijelölt napokon teszik le. Tárgykülönbözeti és felvételi vizsgálatok szept. 10-én tul nem engedélyeztetnek. A beírásoknál elsőbbséggel bírnak a borsodmegyei és miskolci illetőségűek, azután azon más megyebeliek, kik eddig is itt tanultak. Ezen jogosultság azonban csak azon esetben tartatik fenn, ha szombaton és vasárnap jelentkeznek. És pedig az első napon az I. és II., a másodikon a III. és IV. osztályba lesz beírás. Mindkét napon délelőtt a fiúknak, délután a leányoknak. Harmadikán és negyedikén a jelentkezés sorrendje szerint történik a beírás mindaddig, míg az elhelyezhető létszám be nem telik.

Tandijmentességre azon szegénysorsu tanulók tarthatnak igényt, kiknek előző iskolai bizonyítványukban egynél több elégséges osztályzat nincs és erkölcsi viseleti osztályzatuk legalább jó. Az ilyen jogosultak a beírás napján nyomtatott kérvényt kapnak. A születési, szegénységi és iskolai bizonyítványt a beírást megelőzőleg be kell adni a kérvényhez mellékelni.

Az I. osztályba csak olyan tanulók vétetnek fel, akik az elemi iskola IV. osztályát sikeresen elvégezték. A jelentkezők tartoznak a beíráskor bemutatni: himlőoltási, születési és iskolai bizonyítványukat.

Miskolc, 1906. aug. 24.

Király Károly, igazgató.

Értesítés. A helybeli állami felső kereskedelmi iskola javító vizsgálatai augusztus 30-án, a beiratások szeptember 1-én délelőtt eszközölhetők. A női kereskedelmi tanfolyam 30 növendekkel a folyó évre is engedélyeztetett, a beiratkozni óhajtok a beiratást szintén szeptember 1-én eszközölhetik, de jelentkezni már most kell és pedig elégséges a jelentkezést a bizonyítványnak a felső kereskedelmi iskola szolgájanál való átadás után eszközölni. Augusztus-30-ától kezdve reggeli 8—11 óra közt az igazgatóság hivatalos órát tartván, a további jelentkezések ott eszközölendők.

Értesítés. Az alsó-miskolci r. kath. népiskolákba felvételek f. évi szept. hó 1-én kezdődnek és szept. hó 8-ig tartanak. Szept. 5-ig a fiú iskolában csak a hitközség kötelekéké tartozó szülők gyermekei, azontul pedig amennyiben a törvényes létszám betöltve nem lenne, kétszeres tandij mellett esetleg más gyermekek is felvétetnek. Az iskolai év megnyitása szept. hó 10-én reggeli 8 órakor lesz. A beiratásoknál a védhimlővel való beoltás és a más iskolából jövő gyermekek iskolai bizonyítványa felmutatandó. Miskolc 1906. évi aug. hó 21-én. Az iskolaszék elnöksége.

Fixfizetéssel és uti átalánnyal
intelligens, ügyes és megbízható férfiak
utazói állást nyerhetnek
Schweitzer Testvérek

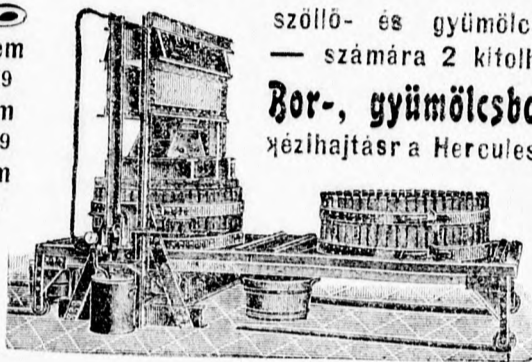
miskolci varrógép- és kerékpár nagykereskedő cégnél.

Jelentkezések: délután 4 órától 6-ig.

HYDRAULIKUS SAJTÓK

Arany érem
Szeged 1899
Arany érem
Budapest 1899
Arany érem
Pozsony 1902.

hydrau-
likus
sajtóért.

szőlő- és gyümölcsmust sajtolásra, a nagy üzem
— számára 2 kifolható kosárral vagy 1 kosárral. —

Bor-, gyümölcsbor- és gyümölcsnedv-sajtókat
kézihajtás a Herculesnyomó-szerkezettel, fa- vagy vas-
tányérral. — Gyümölcs- és

**szőlő-örlőket,
bogyózó-gépeket**

gyümölcs-szaló-készülékeket

gyártanak és szállítanak jótállás mellett mint különlegességeket a legújabb szerkezetben

MAYFARTH PH. és TA., BÉCS, III.

különlegességi gyá gyümölcsértékesítési gépekben.

Képes árjegyzék ingyen és bérmentve.

Megrendelések idejében kéretnek.

Zsorna Gusztáv és Társai

miskolci nyakkendőgyár

a betéti társaságukat privát és keres-
kedő kültagok szaporításával

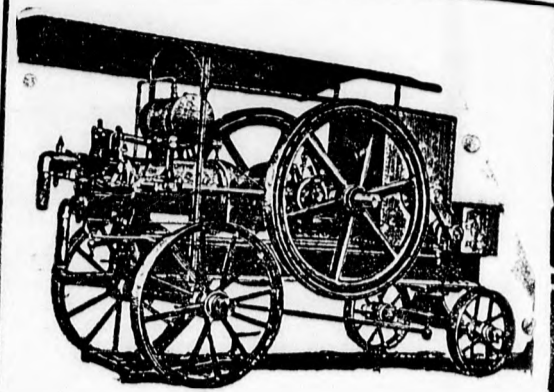
kibővítik.

A társasághoz eddig 195 város elsőrangú divatáru kereskedői
600, 900 és 1200 korona tőkével kötelezőleg csatlakoztak; ezen
csatlakozás által a vállalat jövője és forgalma biztosítva lett.
Legkisebb betét privát tag részére 300 korona. — Jegyzések

f. évi szeptember hó 10-ig

eszközlelndők. — Érdeklődés esetén a gyár felvilágosításokkal
vagy szervezkedési szabályzatokkal szívesen szolgál.

SZELÉNYI ÉS TÁRSA KÖNYVNYOMDÁJA MISKOLCZON

Cseplési és gazdasági célokra

legjobban bevált

BENZINMOTOROK

Ipari és malomhajtásra

legolcsóbb üzemű

SZIVÓGÁZMOTOROK

legelőnyösebben kaphatók:

Beck és Gergely

motor- és gépgyárában

Budapest, V., Váci-ut 12.

Ausztria-Magyarország legnagyobb ilyenmű gyára.
Fiók:

Kunz Antal

Miskolc, Hunyadi-utca 3.

Vízvezetékek

városok, közsé-
gek, uradalmak,
intézetek, gyógy-
helyek, kórhá-
zak stb. részére.

Ez a cég — mint az a di-
csérő ajánlatokból megállá-
pítható — eddigelé 76 vá-
ros, 584 község, néhány
száz nagybirtokos és gyár-
telep részére rendezett be víz-
vezetékeket. Az első és legna-
gyobb telep a monarchiában
vizberendezések számára.

NÉVJEGYEK

izléses kiállításban
és jutányos áron

SZELÉNYI ÉS TÁRSA

könyvnyomdájában, Miskolc, Széchenyi-u.

rendelhetők meg.